

MI TESZI ISTENT LÁTHATÓVÁ? /JÓEL 2, 16-17/

„A templomcsarnok és az oltár között sírjanak a papok, az Úrnak szolgái! Így szóljanak: Szánd meg, Uram, a népedet, ne engedd, hogy gyalázzák örökségedet! Ne csúfolhassák őket a nemzetek! Miért mondanák a népek között: Hol van az ő Istenük?” (Jóel 2, 17)

A Kr.e. 8. században Izráelen végigvonul egy pusztító sáskajárás, és soha nem látott krízishullámot indít el. A Kr.u. 21. században a világon végigsöpör a koronavírus járvány, és a krízishullám erejét fel sem tudjuk mérni. A válság mélysége közös, ahogy közös a kérdés is, amellyel Isten népének számot kell vetnie: **Mi teszi láthatóvá a láthatatlan Istent egy ilyen kétségbeejtő szituációban?**

1. MEGBONTHATATLAN EGYSÉG

Jóel 2, 16a: Gyűjtsétek össze a népet, tartsatok szent gyűlést, gyűjtsétek össze véneket, gyűjtsétek össze a gyermekeket, még a csecsemőket is!

2. KÖZÖS ÁLDOZATVÁLLALÁS

Jóel 2, 16b: Jöjjön ki lakásából a vőlegény, a menyasszony is a szobájából!

3. FELELŐSSÉGTELJES VEZETÉS

Jóel 2, 17: A templomcsarnok és az oltár között sírjanak a papok, az Úrnak szolgái! Így szóljanak: Szánd meg, Uram, a népedet, ne engedd, hogy gyalázzák örökségedet! Ne csúfolhassák őket a nemzetek! **Miért mondanák a népek között: Hol van az ő Istenük?**